

[Aksel Larsen.]

været vurderet for lavt, og under alle Omstændigheder, hvis man vil beregne Formuestigningen, maa man beregne den Formuestigning, der er sket indtil Krigens Afslutning. Man maa henholde sig til de Data, der i øvrigt er fastlagt i Loven. Saa ser jeg ikke, at man kommer uden om at regne med den seneste Vurdering til Ejendomsskyld.

Jeg vil yderligere sige, at jeg mener, dette for visse Kategorier af Ejendomsbesiddere bør skærpes. Her tænker jeg paa de Tilfælde, hvor Ikke-Landmænd har købt Landejendom. Det er jo mange Tilfælde, navnlig i de sidste Par Krigsaaar, og enhver ved, at disse Køb blev foretaget, ikke paa Grund af de paagældendes Lyst til at drive Landejendom, for det interesserede dem aldeles ikke, men fordi man ønskede et solidt Sted at anbringe sine Penge, og fordi man regnede ud, at saa kunde man samtidig paa Grund af Ejendomsskyldens Højde i Forhold til de Penge, man investerede i Ejendommen, spare ganske betydelige Summer i Skat. Man kunde paa Papiret bringe en Del af sin Formue ud af Verden og kunde derved ogsaa forberede sig paa at imødegaa en eventuel Eengangsskat. Jeg mener, at i saadanne Tilfælde skal man ikke lægge Ejendomsskyldvurderingen til Grund ved Beregning af Slutformuen, men man skal lægge Købesummen til Grund.

Senere i samme Paragraf, § 5, kommer et Afsnit om Skibe, at de skal opgøres med 75 pCt. af Salgsværdien paa Sluttidspunktet. Det forekommer mig at være meget lavt, og at det i hvert Fald ikke kan gaa an, at man gaar længere ned. Jeg mener, det er nødvendigt at sige dette nu, eftersom Dampskibsrederiforeningen allerede har været hos os skriftligt og ogsaa nok kommer paa anden Maade og fortæller, at det er ruinerende for dansk Skibsfart, hvad man foretager her. Jeg vil i øvrigt med det samme rejse det Spørgsmaal, om man ikke burde interessere sig lidt for Skibenes Takseringsværdi efter Krigsforsikringens Regler, om man ikke derved kom nærmere til en rimelig Værdiansættelse.

Saa forekommer det mig, at der i Paragraffen mangler et Afsnit om, hvad Maskiner o. lign. skal vurderes til i Dag. Man har Skibe, man har Forsikringsbeløb, man har bunden Opsparing, man har faste

Ejendomme o. s. v., men Maskiner o. lign. ser jeg ikke noget om. I Professorudvalgets Betænkning 2den Del staar der Side 31 noget om dette. Der staar i Punkt 10 — jeg vil gerne have Lov til ganske kort at citere det —:

„I Overensstemmelse med de foranstaaende Bemærkninger skal man anbefale, at det paalægges Skatteyderne i den Selvangivelse, der lægges til Grund for Slutformuens Ansættelse, at angive Værdien af Maskiner og lignende Driftsmidler, saavel de før som under Krigen anskaffede, paa Basis af Genanskaffelsespriser med Fradrag af Afskrivninger under Hensyntagen til Slid og Forældelse.“

Det forekommer mig, at det er ganske rimeligt, hvad Professorudvalget her foreslaar, og jeg ved ikke, hvad Grunden er til, at man overhovedet ikke har taget Maskiner med i § 5, men jeg vil henstille, at vi faar dem med, og jeg vil henstille, at man tænker paa, hvad Professorudvalget foreslaar i det citerede Stykke af Punkt 10 i Betænkningen.

Og saa kommer vi til § 6. Ifølge § 6 skal man ved Opgørelse af Slutformuen tillægge Gaver og Arveforskud, ydet i Tiden fra 1. Januar 1945 til Sluttidspunktet. Dette forekommer mig ikke rimeligt. Det er givet, at længe før 1. Januar 1945 var der mangfoldige, hvis Formuer var steget under Krigen, som i Frygt for en Eengangsskat besluttede sig til at formindske deres Formuer eller fordele dem paa flere Hænder og derfor bortskænkede store Gaver eller saakaldte Arveforskud. Det bedste vilde være, om man kunde komme alle saadanne Dispositioner til Livs. Det kan man maaske ikke, men jeg tror ikke, der sker nogen Skade ved, at man i hvert Fald rykker Tidspunktet tilbage fra 1. Januar 1945 til 1944 eller maaske endda til 1943. Det skal jeg ganske henstille til Overvejelse. Vi kan ikke naa til fuldkommen Retfærdighed, men at vente til 1. Januar 1945 er i hvert Fald at vente alt for længe.

Hvad angaar Stk. 1 b i § 6 finder jeg, at Beløbet 20 000 Kr. uden Skade kan ned sættes til 10 000 Kr. Jeg tror, det bliver mere retfærdigt. Jeg tror i øvrigt, at man samtidig bliver nødt til at ændre dette Stykke, saaledes at man — det drejer sig om næstsidste Linie — ikke blot taler om den afgiftspligtige, der som uigenkaldelig be-